

situation kan det ikke længere overhovedet begrundes at bruge kunstig befrugtning – det kunne det i det andet tilfælde, for der drejer det sig *også* om at finde en arvelig sygdom og undgå den – men nu kan det overhovedet ikke begrundes på anden måde, end at vi skal have lavet et barn, der kan hjælpe sin bror.

Det er derfor, jeg spørger. Jeg er simpelt hen så hvinende ræd for, at man får glidebaneargumenterne lige i synet, når man protesterer. Men de trækker os af sted. Det var altså det, jordemoderen forleden dag sagde til Politiken, at det her lå ikke lige for, men man kunne sagtens tænke sig, at det sker, når man ser, hvilke store følelser de forældre, hvis barn er sygt, har involveret i den her sag.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil i og for sig give fru Margrete Auken ret i mange af tingene, for vi er på mange punkter enige. Vi er også langt hen ad vejen enige i, at vi i mange af sådan nogle situationer skal passe på, at vi ikke kommer ud på en glidebane. Forskellen på fru Margrete Auken og mig er bare, at jeg ikke anser det her som et første skridt på en glidebane. Derfor er det hele forskellen.

Jeg synes stadig væk, hvis jeg har bare lidt objektive briller på, at jordemoderens debatindlæg er sådan lidt ude over kanten af, hvad man kan tillade sig at bruge, men det må man jo selv afgøre. Det er rigtigt, hvis man siger hvis nu og hvis nu og hvis nu. Jeg tror nu ikke, at det bliver hverken i fru Margrete Aukens eller min tid.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Jeg er sikker på, at fru Else Theill Sørensen og den konservative gruppe har tænkt grundigt over den her sag, og derfor er jeg da også ked af, hvis fru Else Theill Sørensen føler sig stødt over noget, jeg har sagt. Det har bestemt ikke været meningen.

Vedrørende det nye barn og belastningen, som vi påfører det, vil jeg spørge fru Else Theill Sørensen, om hun ikke mener, at det her i den her situation er os som samfund, der er med til at påføre det nye barn denne belastning, som der er tale om her. Vi kan jo ikke bare sidestille det med situationen i alle andre familier og med, at der også kommer sorg i alle andre almindelige familier. Her er der tale om, at vi påfører et barn en belastning.

Så var der fru Else Theill Sørensens kommentar om jordemoderen og om, at det er ulovligt for nærværende at fremprovokere en tidlig abort, men kunne man ikke forestille sig, at der engang i fremtiden kunne komme den situation, at vi i en fart kunne blive presset til at ændre lovgivningen, sådan at det ville blive lovligt, fordi der nu var en situation, hvor et barn kunne blive helbredt, der var et barn på vej osv. osv.? Vil fru Else Theill Sørensen herfra sige, at hvis den situation opstår, vil De Konservative på ingen måde nogen sinde være med til at ændre lovgivningen, så det her ville blive lovligt?

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil gøre det meget kort og nøjes med at svare på det sidste.

Jeg kan ikke garantere for en hvilken som helst kommende konservativ folketingsgruppe. Men hvis den konservative folketingsgruppe er konservativ på samme måde, som jeg og gruppen er det nu, så kan jeg godt love fru Tove Videbæk, at vi ikke på noget tidspunkt stemmer for, at det vil blive lovligt at fremprovokere en sen abort for at bruge et foster, som så vil dø, til reservedele, eller for den sags skyld en fødsel 3-4 måneder før tiden. Det kan jeg ganske roligt love fru Videbæk.

Formanden:

Så er det fru Ester Larsen som ordfører.

Ester Larsen (V):

Udviklingen af den medicinske viden og teknologi giver os nogle etiske udfordringer, som vi er nødt til at forholde os til. Det ville være nemmere at lukke øjnene og sige, at det vil vi ikke involvere os i, uanset hvilke muligheder det måtte indebære, men vi er anstændigvis nødt til at tage stilling til de muligheder, som dukker op.

Det, Folketinget i dag skal tage stilling til, er, om ægsortering må benyttes ved ikkearvelige sygdomme i tilfælde, hvor der er tale om livstruende sygdomme. Regeringen har vurderet, at der skal gives lovlig mulighed for at benytte denne teknologi i de tilfælde, hvor det er relevant, og hvor de meget strenge kriterier er opfyldt, for derved at hjælpe de ganske få børn, der hvert år kommer i denne situation.

Det er altså en generel lovgivning, vi har med at gøre i dag. Det er ikke en særbehandling af et enkelt barns situation. Når det alligevel centre-